

endelig erindrer, at de ikke avancere efter bestemte Aaremaal, men maa vente, til en højere Plads bliver ledig, saa vil man forstaa, at det er ikke nogen glimrende Stilling at være Kapelmusikus i vort kongelige Kapel. Vil man sammenligne Forholdene med andre Operaers Forhold, maa man forbaves. Jeg har her et Udtog af Lønningsbestemmelserne for Operaen i Dresden, og Dresden er jo en By, der ikke er større end København. Der findes et Kapel, som, naar alle Kræfter tages i Brug, tæller 133 Musici, der ere fordelte i 4 Klasser, nemlig det almindelige Kapel, der bestaar af 84 Medlemmer, Aspiranterne, der bestaa af 11, Kapellets Forstærkning, der bestaa af 23, og endelig et Kapel af Teater- og Scenemusikere, som bestaar af 15 Personer. Disse Musikere lønnes for første Klasses Vedkommende med en Begyndelsesløn af 3,450 Mark med Tillæg af 180 Mark Huslejegdgtgørelse og stigende til 3,750 Mark. Anden Klasse, Aspiranterne, begynder med 3,000 Mark og 180 Mark Huslejegdgtgørelse, stigende til 3,300 Mark. Tredie Klasse faar 2,550 Mark og 180 Mark Huslejegdgtgørelse. Endelig faar fjerde Klasse, som kun udfører Teater- og Scenemusik, altsaa har det mindste Arbejde, en Begyndelsesløn af 1,350 Mark, som stiger til 1,650 Mark, og de have meget lidt at bestille. Endvidere faa de i Fremtiden en ekstra Huslejegdgtgørelse af 100 Mark. Se vi saa paa Pensionsforholdene, da er Forholdet det, at de begynde efter kun 10 Aars Tjeneste med en Pension af 30 pCt., og Pensionen stiger til 80 pCt. af Lønningen. Jeg tror i Virkeligheden ikke, der er nogen Opera, der lønner sit Kapel saa ringe som vort Lands Opera. Man kan ikke sige, at det, jeg kræver, er en Flothed fra min Side, thi hvad jeg kræver i dette Tilfælde er kun, at man skal tage 45,000 Kr. af den Fond, som Teatret har lagt op i disse Aar, i Stedet for 35,000 Kr., og der kan altsaa ikke foreløbig i alt Fald blive Tale om, at Staten kommer til at udrede noget.

Der fremkom i Gaar en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), der, for saa vidt jeg forstod ham rigtigt, mente, det var urigtigt, at Pensionen for de ved Teatret ansatte blev beregnet efter de 5 bedste Feu-Aar. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem der, idet jeg mener, at Pensionen ikke er mere rigelig, end at man burde have Ret til at beregne den efter de 5 bedste Feu-Aar, thi det kan ikke sammenlignes med Pensionsberegningen i andre Etater, idet man der aldrig

risikerer at komme til at gaa ned i Lønning, hvorfor man altid kan beregne Pensionen efter de 5 sidste Lønningsaar. Det kan derimod tænkes, at mange Skuespillere og Skuespillerinder, naar de blive ældre, faa mindre i Feu, og derfor forekommer det mig naturligt, at man ikke paa den Maade, som her foreslaas, straffer vedkommende Kunstner eller Kunstnerinde.

Naar der endelig udtales af Flertallet, at det er et Spørgsmaal, om det er absolut nødvendigt at beholde en saa talrig Stub som 30 mandlige og 20 kvindelige Skuespillere og Operister, tror jeg sikkert, at hvis man vilde henvende sig til de paa dette Omraade fuldt kyndige, vilde man faa det Svar, at det Antal paa ingen mulig Maade kan taale at nedsættes, og naar man følger lidt med selv og ser, hvilke Operaer og Stykker der skal besættes, vil man, synes jeg, kunne forstaa, at naar Personalet skal anvendes baade til Skuespil og Opera, kan det ingen Sinde tænkes at blive mindre end 30 mandlige og 20 kvindelige Skuespillere og Operister. Jeg kan absolut ikke følge det, Flertallet her ønsker.

Jeg skal kun som det sidste, jeg siger her i Dag, udtale Ønsket om, at det ærede Udvalg vil kunne se med en Smule mere Velvillie paa disse Kunstnere ved det kongelige Teater, saaledes at man til tredie Behandling vil forhøje de 35,000 til 45,000, da man i Forvejen har taget 15 pCt. af Tantiemen, og hvis jeg ikke kan møde saa megen Velvillie, hvad jeg dog haaber, vil jeg i alt Fald bede om, at Tilskuddet maa blive forøget til 40,000 Kr., saa det bliver muligt at skaffe Kapellets Musikere et Lønningstillæg af 300 Kr. hver, saa kan endda ikke en eneste sige, at de Mænd, der maa ofre saa megen Tid paa deres Uddannelse, og som alle fra A til Z ere Kunstnere, faa nogen høj Gage. Ved første Behandling har jeg klarlagt de forskellige Grunde, der tjene til Bevis herfor.

Jensen-Sønderup: Jeg skal ikke nægte, at det er med en vis Skuffelse, jeg nu ved anden Behandling maa erkende, at det ikke er lykkedes, som jeg havde haabet, da Sagen var til første Behandling, gennem Udvalgsbehandlingen at naa til i en Betænkning saa nogenlunde klart og enigt at kunne angive, hvad der skulde, om jeg saa maa sige, være Ledestjernen i de Aar, der paa ny skulle være en Slags Prøvetid for Teatret. Jeg havde troet — desværre viste det sig, det var en fejl Tro —,